

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(درس سی ام : روز عید و پاداش)

« قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيداً لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَ آيَةً مِنْكَ وَ ارزُقْنَا وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ » (مائده/۱۱۴)

(عیسی بن مریم گفت: خداوندا، پروردگارا! مائده‌ای از آسمان بر ما فرو فرست که برای نسل کنونی و آیندگان ما عید و نشانه‌ای از تو باشد و ما را روزی ده که تو بهترین روزی دهندگانی)

۱- عید فطر و عظمت آن

عید فطر، از اعیاد بزرگ اسلامی است و خواندن نماز در آن روز، تقویت پیوند انسان با خدای خویش است و به عید هم رنگ و جلای الهی می‌دهد.

روز عید فطر برای آن جهت قرار داده شده که مسلمانان گرد هم آیند و به بزرگداشت خداوند و نعمت‌هایش پردازند. روز عید است و اجتماع، روز زکات (فطره) است.

روز عید فطر، روزی است که نیکوکاران پاداش می‌گیرند و بدکاران زیان می‌کنند، شبیه‌ترین روزها به قیامت است. با بیرون آمدن مسلمانان از خانه‌ها به مصلی، برانگیخته شدن از قبر به صحرای محشر را به یاد می‌آورد.

حضور در جمع انبوه نمازگزاران عید فطر، پیوستن به دریای بیکران ملت است و نیایش جمعی به درگاه خداوند که بیشتر و سریع‌تر، لطف خود را شامل حال نمازگزاران روزه دار می‌کند که يك ماه رمضان، در اطاعت امر او بوده‌اند.

حالت خاصی که در روز عید و هنگام نماز به مسلمانان دست می‌دهد، غیر از روحیه تعبد و خشوع و شکسته دلی و گرایش به توجه و معنویات، روح اخوت و صمیمیت را میان آنان زنده‌تر می‌سازد و پیوندها را تقویت می‌کند.

در قنوت نماز عید، دعای «اللَّهُمَّ اَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْعِظَمَةِ ...» خوانده می‌شود، که ضمن ستایش خدا به صفاتی همچون عظمت و جلالت، آمرزندگی و بخشش و رحمت، خداوند را به مقام پیامبر و دودمان پاکش سوگند می‌دهیم و بهترین خواسته‌های صالحان را از خدا می‌خواهیم و از همه بدی‌ها و شرور به او پناه می‌بریم.

در روایات اسلامی می‌خوانیم که امامان ما برای نماز لباس مخصوص داشتند، لباس شرفیابی به حضور خداوند، بخصوص برای نماز عید که با لباس مخصوص برگزار می‌کردند.

در اسلام، روزهایی عید نامیده شده است که ضمن شادی و تبریک، رسیدگی به محرومان از طریق تقسیم گوشت قربانی در عید قربان و سیر کردن شکم گرسنگان در عید فطر از طریق زکات فطره مورد توجه است.

آری! خدای قادر و مهربان، خدایی است که اگر به زمان نظر کند، شب عرفه و شب عید قربان و لیلۃ‌القدر می‌شود، اگر به مکان نظر کند کعبه و عرفات می‌شود، اگر به یتیم بی‌بضاعتی نظر کند، محمد مصطفی صلی الله علیه و آله می‌شود! اگر به تار عنکبوت نظر کند، محافظ رسول خدا صلی الله علیه و آله در غار می‌شود، و اگر به دعایی نظر کند دعای ابراهیم علیه السلام می‌شود که این همه شکوه مکه به خاطر استجابت دعای اوست.

۲- عید واقعی

در حدیث می‌خوانیم: «**كُلَّ يَوْمٍ لَا يَعْبُدُ اللَّهَ فِيهِ يَوْمَ عِيدٍ**»؛ هر روزی که در آن معصیت خدا نشود عید است، به این معنا است که اگر در برابر جاذبه‌های هوای نفس و تهدیدها و تطمیع‌های طاغوت‌های خارجی، انسان فقط در خط خدا قرار گرفته، بر سر خواسته همه شیطان‌های درونی و بیرونی پانهد آن روز را باید عید بگیرد.

آری! روز عید فطر روز پیروزی عقل و وحی، بر هوی و هوس است که یک ماه به احترام دستور خداوند برای روزه حتی از حلال خدا مثل آب و غذا هم چشم پوشی کردیم و برای این غلبه بر هوای نفس، عید می‌گیریم.

آری! معنای عید در اسلام همراه با نماز، غسل، اطعام، دعا، کمک به مستمندان و...، و عید دیگران همراه غفلت و تخدیر و معصیت و ... است.

۳- عید و جشن برای پیامبر و معصومین (ع)

گروهی (به نام وهابی)، عید و جشن گرفتن برای ایام تولد پیامبر و امامان معصوم (ع) را شرک و بدعت می‌دانند! آیا عید گرفتن تولد، بدعت و شرک است؟ در حالی قرآن آن را تأیید می‌کند. نمونه آن؛

حضرت عیسی (ع) از خداوند مائده (: غذای) آسمانی درخواست می‌کند و روز نزول آن را برای همیشه عید قرار می‌دهد.

